

1911

חוק הקופירייט (זכות העתקה), 1911
 חוקי שנה א' ושנה ב' למלכות גאורג החמישי, פרק 46.

ס ד ר ה ס ע י פ י ם

חלק א' — קופירייט בקיסרות

זכויות

ס ע י ף .

1. קופירייט.
2. הפרת קופירייט.
3. מועד הקופירייט.
4. רשיונות חובה.
5. זכות בעלות על קופירייט, וכו'.

תרופות אזרחיות

6. תרופות אזרחיות כנגד הפרת קופירייט.
7. זכויות הבעלים כלפי אנשים שנמצאות ברשותם העתקות מפירות או שהם עוסקים בהן, וכו'.
8. פיטורי מפר תמים מן האחריות לתשלום דמי נזק.
9. הגבלה על תרופות לגבי ארדיכלות.
10. הגבלת משפטים.

תרופות תכופות

11. עונשו של העוסק בהעתקות מפירות, וכו'.
12. ערעורים לפני ה- Sessions- quarter (מליאת בית משפט) השלום היושבת לדין אחת לרבע שנה).
13. היקף ההוראות בנידון תרופות תכופות.

כבזאת העתקות מחו"ל

14. הבאת העתקות מחו"ל.

מסירת ספרים לספריות

15. מסירת העתקות ל"בריטיש מוזיאום" ולספריות אחרות.

כוראות מיוחדות לענין ילירות ידעות

16. יצירות משותפות של מחברים.
17. יצירות המתפרסמות לאחר מות מחבריהן.
18. הוראות לענין דברי פרסום ממשלתיים.
19. הוראות לענין מכשירים מיכניים.
20. הוראה לענין נאומים מדיניים.
21. הוראות לענין צילומים.
22. הוראות לענין סימני אמצאה הטעונים רישום לפי חוקי שנה ז' למלכות אדוארד השביעי, פרק 29.
23. יצירותיהם של מחברים נכרים המתפרסמות ראשונה בחלקי הדומיניונים הבריטיים של הוד מלכותו שחל עליהם חוזה זה.
24. יצירות קיימות.

כטלת החוק על ארלות בריטיות

25. הטלת החוק על דומיניונים בריטיים.
26. סמכויות-תחוקה של מושבות בעלות שלטון עצמי.
27. סמכות המוסדות המחוקקים בארצות בריטיות לחוק תחוקה נוספת.
28. הטלת החוק על ארצות חסות.

חלק ב. — קופירייט בינלאומי

29. הסמכות להרחיב את החוק לגבי יצירות נכריות.
30. הטלת חלק ב' על ארצות בריטיות.

חלק ג. — הוראות נוספות

31. אין לגרוע מן הזכויות שעפ"י החוק המקובל.
32. הוראות לענין דברי מלך במועצה.
33. קופירייט של אוניברסיטה יוצא מכלל חוק זה.
34. ענין מתן פצויים לספריות ידעות יוצא מכלל חוק זה.
35. פירוש.
36. ביטול.
37. השם הקצר והתחלת תקפו של החוק.

תוספות.

1911

חוק הבא לתקן ולאחד את החוק בענין קופירייט

[16 דלמנכ, 1911]

הוד מלכותו המלך מחוקק בזה, בעצתם ובהסכמתם ובהרשאתם של הלורדים הדתיים והחילוניים ושל נבחריו העם שנתכנסו בפרלמנט הזה, לאמור: —

חלק א. — קופירייט בקיסרות

זכויות

קופירייט

1. (1) בהתחשב עם הוראות חוק זה, יהא הקופירייט קיים במקרים דלקמן בכל חלקי מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה למשך הזמן הנזכר להלן לגבי יצירות ספרותיות, דרמטיות, מוזיקליות ואמנותיות —

(א) ביצירה שיצאה לאור, יהא הקופירייט קיים אם היצירה יצאה לאור ראשונה בגבולות אותם חלקי המושבות של הוד מלכותו המוגדרים לעיל:

(ב) ביצירה שלא נתפרסמה, יהא הקופירייט קיים אם היה המחבר, בתאריך חבור היצירה, נתין בריטי או אזרח בריטי בגבולות אותם חלקי המושבות של הוד מלכותו המוגדרים לעיל;

אך לגבי יצירות אחרות לא יהא קופירייט קיים אלא באותה מדה שההגנה הניתנת עפ"י חוק זה ניתנה לאותן היצירות האחרות עפ"י דברי מלך במועצה בנוגע למושבות בעלות שלטון עצמי שאין חוק זה חל עליהן ובנוגע למדינות נכריות.

(2) לצרכי חוק זה, "קופירייט" פירושו זכות יחיד להעלות על הבמה את היצירה או חלק ניכר הימנה בצורה של ממש או להעתיקה ואם היצירה היא הרצאה — לקרוא בצבור את היצירה או חלק ניכר הימנה; אם זו יצירה שלא נתפרסמה — לפרסם את היצירה או כל חלק ניכר הימנה; וכולל המונח את זכות היחיד, —

(א) להוציא לאור, להעתיק, להציג או לפרסם כל תרגום של היצירה;

(ב) אם זו יצירה דרמטית, להפוך אותה לרומן או לכל יצירה אחרת שאינה דרמטית;

(ג) אם היא רומן או יצירה אחרת שאינה דרמטית או אם זו מעשה ידי

אמן, להפכה ליצירה דרמטית, אם בדרך הצגה בצבור או בדרך אחרת ;

(ד) אם זו יצירה ספרותית, דרמטית או מוזיקלית, — לעשות כל תקליט, לוח מנוקב, סרט ראינועי, או כל מכשיר אחר שבאמצעותם אפשר להציג או למסור את היצירה בדרך מיכנית,

ולהרשות את עשייתם של המעשים דלעיל.

(3) לצרכי חוק זה, פרסום — ביחס ליצירה — פירושו הוצאת העתקות ממנה לצבור, ואין הוא כולל הצגת יצירה דרמטית או מוזיקלית בצבור, מסירת הרצאה בצבור, תערוכה צבורית של יצירה אמנותית או בנית עבודה ארדיכלית אמנותית, ואולם הוצאת צילומים ופיתוחים של יצירות פיסול ויצירות ארדיכליות אמנותיות לא היא דינה, לצורך הוראה זו, כדין פרסום יצירות אלה.

2. (1) רואין קופירייט ביצירה כאילו הופר ע"י אדם אם שלא בהסכמת בעל הקופירייט הוא עושה מעשה שהזכות היחידה לעשיתו נתונה בחוק זה לבעל הקופירייט: בתנאי שהמעשים דלקמן לא יהא בהם משום הפרת קופירייט: —

הפרת קופירייט

(i) כל טפול הוגן ביצירה לשם לימוד עצמי, מחקר, בקורת, סקירה או תמצית עתונאית ;

(ii) כשמחברה של יצירה אמנותית איננו בעל הקופירייט, — השמוש על ידו בכל אימום, יציקה, שרטוט-טיוטה, תרשים, מודל או סקיצה לנסיון שנעשו על ידו לצורך היצירה, בתנאי שלא יחזור, אגב השימוש, על התבנית העיקרית של היצירה ולא יחקה אותה ;

(iii) עשייתם או פרסומם של ציורים, שרטוטים, פיתוחים, או צלומים של יצירת פיסול או מלאכת-אמנות, אם דברים אלה נמצאים באפן קבוע במקום או בבנין צבורי, או עשייתם או פרסומם של ציורים, שרטוטים, פיתוחים או צלומים (שאינם מסוג שרטוטים או תרשימים ארדיכליים) של כל יצירה ארדיכלית אמנותית ;

(iv) פרסום קטעים מיצירות ספרותיות, שנתפרסמו ושלא נתכוונו בפרסומן לשם שימוש בבתי הספר ואשר קיים לגביהן קופירייט,

1911

בתוך קובץ שעיקרי הדברים שבו אין עליהם קופירייט והמכוון באמת ובתמים לשימוש בבתי הספר המתואר בתור כזה בדף השער שלו ובכל מודעות שנתפרסמו ע"י המ"ל:

בתנאי שאותו מ"ל לא יפרסם במשך חמש שנים יותר משני קטעים מיצירותיו של מחבר אחד, וכי יצויין המקור שממנו שאובים הקטעים האלה;

(v) פרסום רשימה בעתון על הרצאה שנמסרה בצבור, חוץ אם נאסרה הרשימה בהודעה כתובה או מודפסת שהודבקה לפני ההרצאה ושתשאר מודבקת למשך ההרצאה במקום בולט על פתח הכניסה הראשית של הבנין שבו ניתנה ההרצאה או סמוך לפתח הכניסה הראשית ואם אין הבנין משמש בית תפלה לצבור, תודבק ההודעה גם במקום סמוך למרצה; אך שום דבר האמור בפסקה זו לא יפגע בהוראות פסקה (i) בנוגע לתמציות עתונאיות:

(vi) הקראה פומבית או דקלום פומבי על ידי אדם אחד של קטע שאינו ארוך ביותר משל יצירה שנתפרסמה.

(2) כמו כן רואים קופירייט ביצירה כאילו הופר ע"י אדם אם —

(א) הוא מוכר או משכיר או מעמיד או מציע לשכירות בדרך מסחרית; או

(ב) הוא מפיץ לצרכי מסחר או במדה שיש בה כדי להזיק לבעל הקופירייט; או

(ג) מציג בתערוכה לפני הצבור בדרך מסחרית; או

(ד) מביא מחו"ל למכירה או לשכירות בכל חלק של מושבות הוד מלכותו שחל עליו חוק זה.

כל יצירה שלפי ידיעתו היא מפירה קופירייט או היתה מפירה קופירייט אילו נעשתה בגבולות אותו החלק של מושבות הוד מלכותו שבו נערכה או הושכרה או הועמדה או הוצעה למכירה או לשכירות, או שבו הופצה או שלתוכו הובאה מחו"ל.

(3) כמו כן רואים קופירייט ביצירה כאילו הופר אם הרשה אדם

לתועלתו הפרטית לתיאטרון או למקום שעשוע אחר להשתמש ביצירה לשם הצגתה בצבור בלא הסכמת בעל הקופירייט, חוץ אם לא ידע אותו אדם ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שיהא בהצגה משום הפרת הקופירייט.

1911

3. המועד שבו יהא קופירייט קיים הוא ימי חייו של המחבר ותקופה של חמשים שנה לאחר מותו, חוץ אם קבע חוק זה במפורש הוראה אחרת:

מועד הקופירייט

בתנאי שבכל עת שהיא לאחר עבור עשרים וחמש שנה או, אם זוהי יצירה שקיים בה קופירייט בתאריך אישור החוק הזה, לאחר עבור שלשים שנה ממות מחברה של יצירה שנתפרסמה, אין רואין קופירייט ביצירה כאילו הופר ע"י העתקת היצירה לשם מכירה אם הוכיח המעתיק שמסר בכתב את ההודעה הקבועה על רצונו להעתיק את היצירה וכי שלם באופן הקבוע לבעל הקופירייט או לזכותו, דמי זכות בעד כל ההעתיקות מן היצירה שנמכרו על ידו, שיחושבו בשיעור של עשרה אחוזים למאה מן המחיר שבו הוא מוציא לאור את היצירה; ולצורך תנאי זה יכול המיניסטרו לנציגי מסחר להתקין תקנות הקובעות את האופן שבו תמסרנה ההודעות, את הפרטים שיש למסור באותן ההודעות ואת האופן, המועד ופרקי הזמנים לתשלום דמי זכות, לרבות (אם יראה המיניסטרו צורך בכך) תקנות המחייבות תשלום מראש או תקנות אחרות הבאות להבטיח את תשלום דמי הזכות.

4. אם באיזו עת שהיא לאחר מות מחברה של יצירה ספרותית, דרמטית או מוזיקלית שנתפרסמה או הוצגה בצבור, הוגשה קובלנא לפני הועדה המשפטית של מועצת המלך שבעל הקופירייט ביצירה מאן לפרסם שנית את היצירה או להרשות לפרסמה שנית, או שמאן להרשות את הצגת היצירה בצבור, וכי על ידי הסרוב הזה מונעים את היצירה מן הצבור, אפשר לצוות על בעל הקופירייט לתת רשיון להעתיק את היצירה או להציגה בצבור, הכל לפי הענין, באותם התנאים שהועדה המשפטית תמצאם לנכונים.

רשיונות חובה

5. (1) בהתחשב עם הוראות חוק זה, יהא מחברה של יצירה הבעל הראשון של הקופירייט בה:

זכות בעלות על קופירייט וכו'

— בתנאי —

(א) שאם היה זה פיתוח, צלום או תמונה והקלישאה או העתקה מקורית אחרת הוזמנו ע"י אדם אחר הוכנו תמורת דבר-ערך בהתאם לאותה הזמנה, הרי, אם אין הסכם הקובע את ההיפך, יהא האיש שהזמין את הקלישאה או את ההעתקה המקורית האחרת הבעל הראשון של הקופירייט; וכן

1911

(ב) אם היה המחבר עובד אצל אדם אחר עפ"י חוזה שירות או שויליאות היצירה נעשתה תוך כדי עבודתו אצל אותו אדם הרי, באין הסכם הקובע את ההיפך, יהא האדם שהעביד את המחבר הבעל הראשון של הקופירייט, אלא שאם היתה היצירה מאמר או איזה חבור אחר בעתון, במגזין או במכתב עת כיוצא בזה, הרי, אם אין הסכם הקובע את ההיפך, יהא דינה של היצירה כאילו שמורה למחבר הזכות למנוע את פרסום היצירה שלא כחלק מעתון, ממגזין או ממכתב-עת כיוצא בזה.

(2) יכול בעליו של קופירייט ביצירה להעביר את זכותו, כלה או מקצתה, אם בדרך כלל או בהגבלות, לממלכה המאוחדת או לכל מושבה בעלת שלטון עצמי או לכל חלק אחר של מושבות הוד מלכותו שחל עליו חוק זה, ואם למשך כל תקופת הקופירייט או לכל חלק ממנה, ויכול הוא ליתן כל טובת הנאה בזכות עפ"י רשיון ואולם כל העברה או נתינה כאלה לא יהא כחן יפה אלא אם כן נעשו בכתב ונחתמו ע"י בעל הזכות שחלו בה ההעברה או הנתינה או ע"י בא כחו המורשה כהלכה:

בתנאי שמקום שהיה מחברה של יצירה הבעל הראשון של הקופירייט בה, הרי כל העברת קופירייט וכל נתינת טובת הנאה בו ע"י הבעל (שלא בדרך צוואה) לא יהא כחן יפה עד כדי להקנות למקבל ההעברה או למקבל טובת ההנאה כל זכות ביחס לקופירייט ביצירה לאחר עבור עשרים וחמש שנה ממות המחבר, והזכות החוזרת בקופירייט הצפויה בגמר התקופה דלעיל תעבור עם מות המחבר, למרות כל הסכם הקובע את ההיפך, לבאי כחו האישיים החוקיים כחלק מעובדו וכל הסכם שיחתם על ידו בנידון העברתה של זכות חוזרת זו יהא בטל ומבוטל, אך שום דבר האמור בתנאי זה לא יפורש כאילו הוא חל על העברת קופירייט ביצירה קבוצית או על מתן רשיון לפרסם יצירה או חלק מיצירה כחלק מיצירה קבוצית.

(3) מקום שעפ"י העברה חלקית של קופירייט נעשה מקבל ההעברה זכאי לכל זכות הכלולה בקופירייט, הרי לצורך חוק זה יהא דינו של מקבל ההעברה, לגבי הזכות המועברת, ודינו של המעביר לגבי הזכויות שלא הועברו, כדין בעלי הקופירייט והוראות חוק זה יהא להן תוקף בהתאם לכך.

תכופות אזרחיות

6. (1) אם הופר קופירייט באיזו יצירה, הרי אם לא נקבעה הוראה תרופות אזרחיות כנגד הפרת קופירייט אחרת בחוק זה יהא בעל הקופירייט זכאי לכל התרופות האזרחיות, בדרך צו

1911

מניעה, צו איסור, תביעת דמי נזק, חשבונות, ובכל דרך אחרת, הכל לפי שמקנה או שיקנה החוק בשל הפרת זכות.

(2) ענין הטלת ההוצאות המשפטיות של כל הצדדים בכל מרימ משפטי בקשר עם הפרת קופירייט, יהא מסור להכרעת דעתו המוחלטת של בית המשפט.

(3) בכל משפט נגד הפרת קופירייט באיזו יצירה מניחין שהיצירה היא יצירה שקיים בה קופירייט, והתובע יהא מוחזק כבעל הקופירייט, חוץ אם חולק הנתבע על קיומו של הקופירייט או, הכל לפי הענין, על זכות הקנין של התובע, ומקום ששאלה כזאת שנוייה במחלוקת, הרי —

(א) אם שם הנראה להיות שמו של מחבר היצירה מודפס או מסומן בצורה אחרת על היצירה בדרך הרגילה, מניחין שהשם הוא שמו של מחבר היצירה עד שלא הוכח ההיפך ;

(ב) אם לא הודפס או לא סומן כל שם כאמור בזה, או אם השם שהודפס או סומן כך אינו שמו הנכון של המחבר או אינו השם שבו ידוע המחבר ברבים, ועל היצירה מודפס או מסומן בצורה אחרת ובדרך הרגילה שם הנראה להיות שמו של המו"ל או של בעל היצירה, הרי עד שלא הוכח ההיפך מניחין שהאדם ששמו הודפס או סומן כך הוא בעל הקופירייט ביצירה לצורך הגשת משפט בשל הפרת קופירייט ביצירה.

7. כל העתקות מפירות של יצירה שקיים בה קופירייט או של כל חלק הימנה וכל הקלישאות המשמשות או מכוונות לשמש לשם יצירת העתקות מפירות כאלה, הרי הם בחזקת רכושו של בעל הקופירייט, ולפיכך יכול הוא להגיש משפט כדי לקבל את החזקה בהם או משפט על נטילת רכושו של אחר שלא כדין.

זכויות הבעלים כלפי אנשים שנמצאות ברשותם העתקות מפירות או שהם עוסקים בהן וכי'

8. אם הוגש משפט מחמת הפרת קופירייט ביצירה, והנתבע טוען שלא ידע מדבר קיומו של קופירייט ביצירה, לא יהא התובע זכאי לכל תרופה משפטית, פרט לקבלת צו מניעה או צו איסור לגבי ההפרה, אם הוכיח הנתבע שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיים קופירייט ביצירה.

פיטורי מפר תמים מן האחריות לתשלום דמי נזק

9. (1) אם הוחל בבניתו של בנין או של כל מבנה אחר המפר או שיהא מפר, לכשיושלם, את הקופירייט ביצירה אחרת, לא יהא בעל הקופירייט זכאי לקבל צו מניעה או צו איסור למניעת בנייתו של הבנין או המבנה או לקבל צו להריסת הבנין או המבנה.

הגבלה על תרופות לגבי ארדיכלות

1911

(2) כל אותן ההוראות האחרות של חוק זה הקובעות שהעתקות מפירות של יצירה הן בחזקת רכושו של בעל הקופירייט או המטילות ענשים תכופים, לא יחולו על כל מקרה שחל עליו סעיף זה.

10. אין מתחילין במשפט על הפרת קופירייט משעברו שלש שנים מעת הגבלת משפטים ההפרה.

תְּרוּפֹת תְּכֻפּוֹת

עונשו של העוסק
בהעתקות מפירות וכו'

11. (1) אם עושה אדם בידועין אחד הדברים דלקמן: —

(א) עושה העתקה מפירה של יצירה שקיים בה קופירייט, לצורך מכירה או השכרה; או

(ב) מוכר או משכיר, או מעמיד או מציע למכירה או להשכרה בדרך מסחרית כל העתקה מפירה של יצירה כזאת; או

(ג) מפיץ העתקות מפירות של כל יצירה כזאת אם לצרכי מסחר או במדה שיש בה כדי להזיק לבעל הקופירייט; או

(ד) מציג בפומבי בדרך מסחרית כל העתקה מפירה של יצירה כזאת; אי

(ה) מביא מחו"ל לממלכה המאוחדת כל העתקה מפירה של יצירה כזאת כדי למכרה או להשכירה;

יאשם בעברה עפ"י חוק זה ויהא צפוי, בצאתו חייב בדין לאחר משפט תכוף, לקנס שלא יהא עולה על ארבעים שילינג בעד כל העתקה מפירה שעסק בה בניגוד לסעיף זה, אך לא יותר מחמשים פונט בעד אותה טרנסאקציה; ואם עבר עברה שניה או עברה נוספת יהא צפוי לאותו הקנס או למאסר בעבודת פרך או שלא בעבודת פרך ללא יותר משני חדשים.

(2) אם עשה אדם בידועין או החזיק ברשותו בידועין כל קלישאה לשם עשיית העתקות מפירות של יצירה שקיים בה קופירייט, או שבידועין ולתועלתו הפרטית הוא מביא לידי כך שיצירה כזאת תוצג על הבמה בצבור בלא הסכמת בעל הקופירייט, יאשם בעברה עפ"י חוק זה ויהא צפוי בצאתו חייב בדין לאחר משפט תכוף, לקנס של לא יותר מחמשים פונט ואם עבר עברה שניה או עברה נוספת יהא צפוי לאותו הקנס או למאסר בעבודת פרך או שלא בעבודת פרך ללא יותר משני חדשים.

(3) יכול בית המשפט שהובא לפניו משפט כזה, בין שהאיש הנתבע כעברייני נתחייב בדין ובין שלא נתחייב בדין, לצוות שכל ההענקות של היצירה או כל הקלישאות הנמצאות ברשות האיש הנתבע כעברייני והנראות בעיני בית המשפט כהענקות מפירות או כקלישאות להכנת הענקות מפירות יושמדו או ימסרו לבעל הקופירייט או ינהגו בהם בדרך אחרת ככל אשר יישר בעיני בית המשפט.

1911

(4) שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע, ביחס ליצירות מוזיקליות, בהוראות חוק הקופירייט המוזיקלי (משפטים תכופים), 1902, או בהוראות חוק הקופירייט המוזיקלי, 1906.

ב' למלכות אדוארד השביעי, פרק 15.
ו' למלכות אדוארד השביעי, פרק 36.

12. כל המוצא את עצמו מקופח בשל חיוב בדין לאחר משפט תכוף בשל עברה עפ"י ההוראות הקודמות של חוק זה, הרי באנגליה ובאירלנד יכול הוא לערער לפני Court of quarter sessions ואילו בסקוטלנד יכול הוא לערער על פי חוקי השיפוט התכוף (סקוטלנד).

ערעורים בפני בית משפט הקוארטר סשנס

13. הוראות חוק זה בענין תרופות תכופות לא תחולנה אלא על הממלכה המאוחדת בלבד.

היקף ההוראות בנידון תרופות תכופות

כבאת כעתקות מחו"ל

14. (1) הענקות שנעשו מחוץ לממלכה המאוחדת מכל יצירה שקיים בה קופירייט ואשר אילו נעשו בממלכה המאוחדת היו מפירות את הקופירייט ואשר ביחס אליהן מסר בעל הקופירייט בעצמו או ע"י סוכנו בכתב למנהלי המכס והאקסייז כי ברצונו שהענקות כאלה לא יובאו לממלכה המאוחדת, הרי תהא הבאתם אסורה, ובהתחשב עם הוראות סעיף זה יהא דינן כאילו נכללו בלוח האיסורים וההגבלות הכלול בסעיף ארבעים ושנים מחוק האחד של המכס, 1876, ואותו סעיף יחול בהתאם לכך.

הבאת הענקות מחו"ל

ל"ט ו-מ' למלכות ויקטוריה, פרק 36.

(2) בטרם יעצרו מנהלי המכס והאקסייז כל הענקות כאלה או בטרם יאחזו בצעדים נוספים לשם החרמתן עפ"י החוק הדין במכס, יכולים הם לדרוש שמלא ימלאו אחרי התקנות שעפ"י סעיף זה, אם בנוגע למסירת פרטים, לתנאים או בנוגע לענינים אחרים, ויכולים הם לדרוש שיוכיחו להם בהתאם לאותן התקנות שההענקות הן ממין ההענקות שהבאתם אסורה עפ"י סעיף זה.

(3) יכולים מנהלי המכס והאקסייז להתקין תקנות, אם כלליות או מיוחדות, בענין מעצרון והחרמתן של הענקות שהבאתן אסורה עפ"י סעיף זה,

1911

ובענין התנאים שיש למלא לפני מעצרן והחרמתן של העתקות כאלה, ויכולים הם לקבוע באותן תקנות מה הן הידיעות, ההודעות והערובה שחייבים במסירתן ומה העדות הדרושה לכל צורך מצרכי סעיף זה ואפן האימות של עדות כזאת.

(4) יכולות התקנות לחול על העתקות של כל מיני יצירות שהבאת העתקות מהן אסורה עפ"י סעיף זה, או אפשר להטיל תקנות שונות לכל סוג שונה של יצירות כאלה.

(5) אפשר לקבוע בתקנות הוראה שעל מוסר הידיעות לחזור ולשלם למנהלי המכס והאקסייז את כל ההוצאות ודמי הנוק שנתחייבו בהם מחמת מעצר העתקות על יסוד הידיעות שמסר ומחמת כל פעולות נוספות שנעשו כתוצאה ממעצר זה; ואפשר לקבוע בהן הוראה שכל הודעות עפ"י כל חוק שבוטל ע"י חוק זה יהא דינן כהודעות שניתנו עפ"י חוק זה.

(6) ההוראות הקודמות של סעיף זה יהא כחן יפה כאילו היו חלק מחוק האיחוד של המכס, 1876: בתנאי שלמרות כל האמור בחוק זה, לא יהא דינו של האי "מן" כחלק מן הממלכה המאוחדת לצרכי סעיף זה.

(7) סעיף זה יחול, בשנויים המתאימים, על הבאתן של העתקות של יצירות הכפופות לחוק זה שחוברו במושבה שחוק זה אינו חל עליה, למושבה שחל עליה חוק זה.

נוסחת ספרים לספריות

מסירת העתקות לבריטיש מוזיאום ולשאר ספריות

15. (1) המו"ל של כל ספר שיצא לאור בממלכה המאוחדת חייב, בתוך חדש ימים לאחר צאת הספר לאור, למסור על חשבוננו הוא העתקה מן הספר לנאמני הבריטיש מוזיאום והללו יתנו לו קבלה בכתב על כך.

(2) אם נדרש המו"ל בכתב לפני תום שנים עשר חדש מעת צאת הספר לאור, יהא גם חייב למסור, תוך חדש ימים מיום שיקבל אותה דרישה בכתב, או — אם נמסרה הדרישה לפני צאת הספר לאור — תוך חדש ימים לאחר צאת הספר לאור, לאיזה מחסן בלונדון שיפורש שמו באגרת הדרישה, העתקה מן הספר בשביל ההנהלה של כל ספרייה מן הספריות דלקמן או בהתאם להוראותיה של אותה הנהלה, דהיינו: ספריית הבודליאנה של אוקספורד, ספריית האוניברסיטה של קמברידג', ספריית הפקולטה של עורכי הדין באדינבורג, וספריית ה"טריניטי קוליג" בדובלין וגם, בהתחשב עם הוראות סעיף זה, לספרייה הלאומית שבוילס. אם הספר הוא אנציקלופדיה, עתון, קובץ, מגזין או יצירה המתפרסמת חוברות

חוברות או חלקים-חלקים, יכולה הדרישה בכתב לכלול את כל החוברות או את כל החלקים של היצירה שיפורסמו לאחר מכן.

(3) ההעתקה הנמסרת לנאמני הבריטיש מוזיאום, תהא העתקה מכל הספר כלו, על מפותיו וציוריו השייכים לו, ותהא משוכללת וצבועה באותו האופן שבו מופיעות ההעתקות המשוכללות ביותר של הספר, ותהא כרוכה ותפוררה ומאוהה, ועל הניר הטוב ביותר שבו נדפס הספר.

(4) העתקה הנמסרת לשאר ההנהלות הנזכרות בסעיף זה תהא על ניר שנדפס בו המספר המרובה ביותר של ההעתקות מן הספר לצורך מכירה ותהא באותו מצב כמו הספרים שהוכנו למכירה.

(5) הספרים שחייבים למסור העתקות מהם לספרייה הלאומית של וילס לא יכללו ספרים מאותם הסוגים שיפורטו בתקנות שיתקין המיניסטריון לעניני מסחר.

(6) אם לא מלא מ"ל אחרי סעיף זה יהא צפוי, בצאתו חייב בדין לאחר משפט תכוף, לקנס שלא יעלה על חמשה פונט ועל שווי של הספר, והקנס ישולם לנאמנים או להנהלה שלהם היו צריכים למסור את הספר.

(7) לצרכי סעיף זה יהא הבטוי „ספר“ כולל כל חלק או שער של ספר, חוברת, גליון מודפס, גליון של תוי נגינה, מפה, תרשים, תכנית או לוח המתפרסמים לחד, אך לא יכלול כל הוצאה שניה או מחדשת של ספר אלא אם כן יש בה באותה הוצאה הוספות או שנויים, אם בחומר הדברים המודפסים או במפות, בתמונות או בשאר פיתוחים השייכים לספר.

כרכאות מיוחדות לענין יליכות ידיעות

16. (1) היתה היצירה משותפת למחברים אחדים, יהא קיים בה קופירייט למשך ימי חייו של המחבר אשר ימות ראשון ולעוד חמשים שנה לאחר מותו, או למשך ימי חייו של המחבר אשר ימות אחרון, הכל לפי התקופה הארוכה ביותר, וכל מקום בחוק זה שמוזכרין בו את התקופה שלאחר תום מספר מסוים של שנים מיום מות המחבר, הכונה לתקופה שלאחר תום אותו מספר שנים מיום מות המחבר שמת ראשון, או מיום מות המחבר שמת אחרון הכל לפי התקופה הקצרה ביותר, וכל מקום בהוראות חוק זה הדנות במתן רשיונות חובה, שמדובר בו על תאריך מותו של המחבר — קרי תאריך מותו של המחבר שמת אחרון.

(2) אם היתה היצירה משותפת למחברים אחדים ואחד מהם או כמה מהם

1911

אינם ממלאים אחרי התנאים הקבועים בחוק זה להקנאת קופירייט, יהא דינה של היצירה לצורך חוק זה כאילו חוברת ע"י המחבר האחר או ע"י המחברים האחרים בלבד:

בתנאי שתקופת הקופירייט תהא אותה התקופה שהיתה צריכה להיות אילו מלאו כל המחברים אחרי התנאים הנזכרים לעיל.

(3) לצרכי חוק זה יהא פירושו של הביטוי „יצירה משהופת למחברים אחדים” יצירה שחברה מתוך שיתוף פעולה של שני מחברים או יותר ושאינן להבחין בה בין חלקו של מחבר אחד לבין חלקו של המחבר האחר.

(4) היו השותפים ביצירה, אשה נשואה ובעלה: תהא טובת ההנאה של האשה הנשואה ביצירה בגדר רכושה המיוחד שלה.

יצירות המתפרסמות
לאחר מות מחבריהן

17. (1) בענין יצירה ספרותית או דרמטית או מוזיקלית או בענין פיתוח שקיים בהם קופירייט בתאריך מותו של המחבר או, כשהיצירה משהופת למחברים אחדים, בתאריך מותו של המחבר אשר ימות אחרון או סמוך ממש לפני תאריך זה, אלא שלא יצאה לאור לפני אותו תאריך או, אם זו יצירה מוזיקלית או דרמטית, שלא הוצגה בצבור לפני אותו תאריך או, אם זו הרצאה, שלא נקראה בצבור לפני אותו תאריך, — יהא קיים בה קופירייט עד שתוצא היצירה לאור או עד שתוצג בצבור או עד שיקראה בצבור, הכל לפי מה שיארע ראשונה, ולעוד חמשים שנה לאחר מכן והתנאי לסעיף שלשה של חוק זה יחול לגבי יצירה כזאת כאילו מתחברה בתאריך ההוצאה לאור או ההצגה או ההרצאה בצבור, כאמור לעיל.

(2) הבעלות על כתבי יד של מחבר לאחר מותו, כשאותה בעלות נרכשה עפ"י צוואה שנעשתה על ידי המחבר והכתב-יד הוא של יצירה שלא נתפרסמה או לא הוצגה בצבור או לא הוקראה בצבור, תהא הוכחה לכאורה על היות הקופירייט שייך לבעל הכתב-יד.

הוראות לענין
דברי פרסום ממשלתיים

18. בלא לפגוע בכל זכויות או בזכויות המיוחדות של הכתר הרי אם הוכנה או נתפרסמה איוו יצירה ע"י הוד מלכותו או ע"י כל מחלקה ממשלתית או עפ"י הוראתם או בפיקוחם, בין לפני תאריך חוק זה ובין לאחריו, יהא הקופירייט ביצירה שייך להוד מלכותו, בהתחשב עם כל הסכם שייעשה עם המחבר, ובענין זה יהא הקופירייט קיים למשך חמשים שנה מעת הפרסום הראשון של היצירה.

1911
הראות לענין מכשירים
מיכניים

19. (1) קופירייט בתקליטים, בלוחות מנוקבים ובשאר מכשירים שאפשר להעתיק בהם קולות באפן מיכני, יהא קיים באותו אפן כאילו היו המכשירים האלה יצירות מוזיקליות, אלא שתקופת הקופירייט תמשך חמשים שנה מעת עשיית הקלישאה המקורית שממנה נתקבל המכשיר במישרין או בעקיפין, ומי שהיה בעליה של הקלישאה המקורית בעת העשותה יהא דינו כמחבר היצירה, ומקום שבעל כזה הוא חברה יהא דינה של החברה, לצרכי חוק זה, כאילו מקום מושבה נמצא בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהם חוק זה, אם קבעה החברה לעצמה מקום עסקים באותן המושבות.

(2) כל העושה בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, תקליטים, לוחות מנוקבים או מכשירים אחרים שאפשר להעתיק בהם קולות באפן מיכני, לא יהא נחשב כמספר קופירייט ביצירה מוזיקלית, אם הוכיח —

(א) שמכשירים אלה נעשו קודם לכן ע"י בעל הקופירייט ביצירה או בהסכמתו של בעל הקופירייט, במפורש או מתוך שתיקה; וכי

(ב) מסר את ההודעה הקבועה על דבר רצונו לעשות את המכשירים ושולם באפן הקבוע לבעל הקופירייט או לטובתו דמי זכות בעד כל המכשירים האלה שנמכרו על ידו ושיחושבו בשיעור הנזכר להלן:

— בתנאי —

(i) ששום דבר האמור בהוראה זו אינו בא להרשות כל שנויים או השמטות ביצירה המועתקת, אלא אם כן נעשו קודם לכן ע"י בעל הקופירייט או בהסכמתו, מכשירים להעתקת היצירה באותם השנויים או ההשמטות במפורש או מתוך שתיקה, או אלא אם כן היה צורך נכון באותם השנויים או ההשמטות לשם סגול היצירה אל המכשירים הללו; וכי

(ii) לצורך הוראה זו יהא דינה של יצירה מוזיקלית כאילו היא בוללת מלים ששייכותן כל כך קרובה ליצירה עד שהן חלק מן היצירה גופא, אך לא יהא דינה כאילו היא כוללת מכשיר שאפשר להעתיק בו קולות באפן מיכני.

(3) השיעור שיחושבו בו דמי הזכות הנזכרים לעיל יהא כדלקמן —

1911

(א) לגבי מכשירים הנמכרים תוך שנתיים ימים מתאריך חוק זה ע"י האדם העושה אותם, יהא השיעור שנים וחצי אחוזים למאה:

(ב) לגבי מכשירים הנמכרים כאמור לעיל לאחר תום התקופה האמורה, יהא השיעור חמשה אחוזים למאה,

מן המחיר הקמעוני הרגיל של המכשיר שיחושב באפן הקבוע אך בתנאי שדמי הזכות בעד אותו מכשיר לא יהיו בשום פנים פחות ממחצית הפנס לכל יצירה מוזיקלית נפרדת שקיים בה קופירייט ואשר הועתקה באותו מכשיר, וכשדמי הזכות שחושבו כאמור לעיל כוללים חלק של פרוטה אנגלית (פרדינג), מחשבין אותו חלק כפרוטה שלמה.

בתנאי שאם באיזה זמן שהוא לאחר תום שבע שנים מתאריך חוק זה יתברר למיניסטריון המסחר שהשיעור דלעיל שוב אין בו ממדת הצדק, יכול מיניסטריון המסחר, לאחר עריכת חקירה פומבית, ליתן צו להפחתת השיעור או להגדלתו עד לאותה מדה שתראה לצודקת לפי המסיבות, ואולם כל צו שניתן כך לא יהא אלא זמני ולא יהא בר תוקף אלא אם כן קויים ע"י הפרלמנט; ומשניתן וקויים צו לתיקון השיעור כאמור לעיל שוב לא ייעשה כל תיקון נוסף באותו שיעור עד שלא תעבורנה ארבע עשרה שנה מתאריך התיקון האחרון.

(4) אם נעשה כל מכשיר כזה המעתיק שתי יצירות שונות או יותר משתים שקיים בהן קופירייט ובעלי הקופירייט ביצירות אלה הם אנשים שונים, הרי הסכומים שחייבים בהם בתורת דמי זכות עפ"י סעיף זה יחולקו בין הבעלים השונים של הקופירייט לפי שעור-חלוקה שיוסכם עליו או, באין הסכם, לפי שעור-חלוקה שייקבע בבוררות.

(5) אם נעשו מכשירים כאלה שאפשר להציג באמצעותם יצירה מוזיקלית, הרי לצורך סעיף זה יחשב בעל הקופירייט ביצירה, ביחסו לכל אדם העורך את החקירות הקבועות, כאילו נתן את הסכמתו לעשיית המכשירים האלה אם לא השיב על החקירות הללו במועד הקבוע.

(6) לצרכי סעיף זה יכול מיניסטריון המסחר להתקין תקנות הקובעות כל דבר שמוותר לקבעו עפ"י סעיף זה, והקובעות את האפן שבו יש למסור הודעות ואת הפרטים שיש למסור באותן הודעות, ואת האפן, המועד ופרקי הזמנים שיש לשלם בהם דמי זכות, ויכולות תקנות אלה לכלול, לכשמיניסטריון המסחר יראה צורך בכך, תקנות המחייבות תשלום מראש או כל תקנות אחרות להבטחת תשלום דמי הזכות.

(7) לגבי יצירות מוזיקליות שנתפרסמו לפני תאריך חוק זה, יהא תוקף להוראות דלעיל בהתחשב עם השנויים וההוספות האלה: —

21.10.20

1911

(א) התנאים בנוגע לעשייתו הקודמת של המכשיר ע"י בעל הקופירייט ביצירה או בהסכמתו, במפורש או מתוך שתיקה, וההגבלות בענין השנויים או ההשמטות ביצירה, לא יחולו;

(ב) השיעור של שנים וחצי אחוזים למאה יבוא במקום השיעור של חמשה אחוזים למאה, כשיעור שיש לחשב בו את דמי הזכות, אך אין לשלם כל דמי זכות בעד מכשירים שנמכרו לפני יום ראשון ביולי, אלף תשע מאות ושלש עשרה, אם המכשירים המעתיקים אותה היצירה נעשו כחוק או הועמדו למכירה כחוק בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, לפני יום ראשון ביולי, אלף תשע מאות ועשר;

(ג) למרות כל העברת קופירייט ביצירה מוזיקלית, שחלה לפני אישור חוק זה, הרי כל הזכויות שמקנה חוק זה בענין עשייתם או הרשאת עשייתם של מכשירים שאפשר להציג באמצעותם את היצירה באופן מיכאני, תהיינה שייכות לבא כחו האישי החוקי של המחבר ולא למקבל ההעברה, ודמי הזכות האמורים לעיל ישולמו למחבר היצירה או לבא כחו האישי החוקי;

(ד) תנאי השחרור הכלול בחוק זה לגבי זכויות וטובות הנאה הנובעים מתוך משפט שהוחל בו לפני תאריך חוק זה או הקשורים בו, לא יפורש כאילו הוא בא להרשות אדם, שעשה מכשירים שאפשר להציג בהם את היצירה באופן מיכאני, למכור מכשירים כאלה, בין שנעשו לפני אישור חוק זה ובין שנעשו לאחר מכן, אלא באותם התנאים הקבועים בסעיף זה;

(ה) היתה היצירה ממין היצירות שמקנים בהן קופירייט עפ"י דבר מלך במועצה ביחס למדינה נכריה, הרי הקופירייט שהקנהו כך לא יכלול כל זכויות בענין תקליטים, לוחות מנוקבים או מכשירים אחרים שאפשר להציג בהם את היצירה באופן מיכאני, אלא במדה שנקבעה באותו דבר מלך.

(8) למרות כל האמור בחוק זה, הרי אם תקליט, לוח מנוקב או מכשיר אחר שאפשר להעתיק בו קולות באופן מיכאני, נעשו לפני אישור חוק זה, היא הקופירייט קיים בהם, החל מתאריך חוק זה, באותו אופן ולאותה תקופה כאילו היה חוק זה נוהג בתאריך עשיית הקלישאה המקורית שממנה נתקבל המכשיר, במישרין או בעקיפין;

ס. כ. ו. ב.

(i) שהאיש שבתאריך חוק זה הנהו בעל הקלישאה המקורית הזאת הוא יהא הבעל הראשון של הקופירייט הזה; וכי

(ii) שום דבר האמור בהוראה זו לא יפורש כאילו הוא מקנה קופירייט באותו מכשיר אם היתה בעשייתו משום הפרת קופירייט במכשיר אחר כדומה לזה, אילו היתה הוראה זו נוהגת בזמן עשיית המכשיר הנוכח לראשונה.

20. למרות כל האמור בחוק זה לא יהא בפרסום רשימה בעתון על דבר הוראה לענין נאומים מדיניים באום מדיני שנאמרוהו באספה פומבית משום הפרת קופירייט באותו נאום.

21. התקופה שיהא קיים בה קופירייט בצילומים היא חמשים שנה מעת עשיית הנגטיבה שממנה נתקבל הצלום במישרין או בעקיפין, והאיש שהיה בעל הנגטיבה בעת עשייתה יהא דינו כמחבר היצירה, ומקום שבעל כזה הוא חברה יהא דינה של החברה, לצרכי חוק זה, כאילו נמצא מקום מושבה בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, אם קבעה החברה מקום עסקים באותן המושבות.

22. (1) חוק זה לא יתול על סימני אמצאה הראויים להרשם עפ"י חוק הפטנטים וסימני האמצאה, 1907, פרט לסימני אמצאה שאם אמנם ראויים הם לרישום אינם משמשים ואינם מכוונים לשמש כמודלים או כדוגמאות המוכפלים ע"י פרוצס תעשייתי.

הוראות לענין סימני אמצאה הטעונים רישום לפי חוקי שנה ד' למלכות אדוארד השביעי, פרק 29

(2) אפשר לקבוע תקנות כלליות עפ"י סעיף שמונים וששה מחוק הפטנטים וסימני האמצאה, 1907, הקובעות את התנאים שבהם יחשב סימן אמצאה כמשמש למטרות האמורות לעיל.

23. אם נתברר להוד מלכותו שמדינה נכריה אינה נותנת, ולא התחייבה לתת, הגנה מספקת ליצירותיהם של מחברים בריטיים, יהא מותר להוד מלכותו להורות בדבר מלך במועצה שאותן ההוראות שבחוק זה המקנות קופירייט ביצירות שנתפרסמו לראשונה במושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, לא תחולנה על יצירות שנתפרסמו לאחר התאריך המפורש בדבר המלך ואשר מחבריהן הם נתיניה או אזרחיה של מדינה נכרית כזאת ואינם גרים במושבות הוד מלכותו, ומשניתנה הוראה כזאת לא תחולנה ההוראות ההן על אותן היצירות.

יצירותיהם של מחברים נכריים המתפרסמות ראשונה בחלקי הדומיניונים הבריטיים של הוד מלכותו שחל עליהם חוק זה

1911 20, 10, 21
יצירות קיימות

24. (1) אם היה אדם זכאי סמוך לתחילת תקפו של חוק זה, בכל זכות ביצירה כמפורט בטור הראשון של התוספת הראשונה לחוק זה או בכל טובת הנאה באותה זכות, יהא זכאי, החל מאותו תאריך, בחליפתה של אותה זכות בזכות המפורטת בטור השני של אותה תוספת או לאותה טובת הנאה אשר בחליפתה של הזכות ולא לשום זכות אחרת או טובת הנאה אחרת, וחליפת-זכות כזאת תהא קיימת למשך התקופה שבה היתה קיימת אילו היה חוק זה נוהג בתאריך שבו חוברת היצירה ואילו היתה היצירה זכאית לקופירייט על פי החוק הזה:

— בתנאי —

(א) שאם מחברתה של יצירה שקיימת בה בתאריך חוק זה זכות המפורטת בטור הראשון של התוספת הראשונה לחוק זה העביר את הזכות, לפני אותו תאריך, או נתן כל טובת הנאה בה למשך כל תקופת הזכות, הרי באותו תאריך שבו היתה הזכות מסתיימת, אלמלא אישור החוק הזה, תעבור חליפת הזכות הנתונה בסעיף זה, באין הסכם מפורש אחר, למחברתה של היצירה וכל טובת הנאה באותה הזכות שנוצרה לפני תאריך חוק זה והקיימת או, תהא מסתיימת; ואולם מי שהיה בעליה של הזכות או של טובת ההנאה סמוך ליום סיומה של הזכות, יהא זכאי, לפי הברירה שבידו, לאחת משתי אלה —

(i) לאחר מסרו את ההודעה הנזכרת להלן, יהא זכאי להעברת הזכות או לנתינת טובת הנאה דומה באותה הזכות למשך שארית תקופת הזכות כנגד התמורה שתקבע עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י בוררות; או

(ii) בלא כל העברה או נתינה כאלה, יהא זכאי להוסיף ולהעתיק או להציג את היצירה באותו אופן שהיה נוהג עד אז אלא שעפ"י דרישת המחבר בתוך שלש שנים לאחר התאריך שבו היתה הזכות מסתיימת כאמור לעיל, יהא עליו לשלם למחבר אותם דמי זכות שייקבעו עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י בוררות, ואם היתה היצירה כלולה ביצירה קבוצית ובעל הזכות או טובת ההנאה הוא בעליה של אותה יצירה קבוצית יהא פטור מתשלום דמי זכות אלה;

ההודעה הנזכרת לעיל מוכרחה להנתן לא יאוחר משנה אחת

1811

ולא מוקדם משה חדשים לפני התאריך שבו היתה הזכות מסתיימת
 כאמור לעיל, וצריך לשלחה אל המחבר בדואר הרשום או, אם אין
 למצוא אותו בזריזות מספקת, צריך לפרסמה בעתון הרשמי של
 לונדון ובשני עתונים המופיעים בלונדון;

21.3.1924

(ב) אם עשה אדם מעשה לפני יום עשרים וששה ביולי, אלף תשע מאות
ועשר, שגרם לו להוציא הוצאות או להכנס בהתחייבויות בקשר
 עם העתקתה או הצגתה של יצירה באופן שהיה חוקי באותה שעה
 או לשם העתקתה או הצגתה של יצירה בזמן שבו היתה ההעקה
 או ההצגה חוקית אלמלא נתאשר חוק זה, הרי שום דבר האמור
 בסעיף זה לא יגרע מכל זכות או טובת הנאה ולא יפגע בכל זכות
 או טובת הנאה הנובעות מתוך אותו מעשה או קשורות בו ושהיו
 קיימות ובנות ערך באותו התאריך, חוץ אם האדם שנעשה בתוקף
 סעיף זה זכאי למנוע אותה העתקה או הצגה הסכים לשלם אותם
 הפצויים שייקבעו עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י בוררות.

(2) לצרכי סעיף זה יהא פרושו של הבטוי „מחבר” כולל את באי-

הכח האישיים החוקיים של מחבר שמת.

(3) בהתחשב עם הוראות סעיף תשעה עשר ועם הוראות סעיף

קטן (7) וסעיף-קטן (8) לסעיף שלשים ושלושה של חוק זה, לא יהא קופירייט
 קיים בכל יצירה שחברה לפני תאריך חוק זה אלא עפ"י הוראות סעיף זה
 ובהתאם להן.

כטלת החוק על מושבות בריטיות

הטלת החוק על
 מושבות בריטיות

25. (1) פרט לאותן ההוראות מחוק זה שצומצמו בפירוש לממלכה

המאוחדת, יהא חוק זה חל על כל מושבות הוד מלכותו: בתנאי שלא יחול על
 מושבה בעלת שלטון עצמי אלא אם כן הכריזה הרשות המחוקקת של אותה מושבה
 על הנהגת החוק בתוכה, אם בלי כל שנויים או הוספות או באותם השנויים
 וההוספות הנוגעים אך ורק לפרוצידורה או לתרופות או הדרושים כדי להתאים את
 החוק אל המסיבות השוררות במושבה. הכל כפי שתחוק הרשות המחוקקת של
 אותה מושבה.

(2) אם העיד מזכיר הממלכה בהודעה שנתפרסמה בעתון הרשמי

של לונדון שאיזו מושבה בעלת שלטון עצמי אישרה חוק הקובע שיצירות
 שמחבריהן היו בתאריך חיבורן נתינים בריטיים הגרים שלא באותה מושבה

1911

או (כשלא היו נתינים בריטיים) שהיו גרים בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, תהיינה נהנות באותה המושבה מזכויות המזדהות בעצם עם הזכויות הנתונות עפ"י חוק זה, הרי כל זמן שחוק כזה יהא נוהג יהא דינה של אותה מושבה, לצורך הזכויות הנתונות בחוק זה, כאילו היה מושבה שחל עליה חוק זה; ויהא מותר למזכיר הממלכה לתת תעודה כאמור לעיל גם אם התרופות שנקבעו בחוק המושבה לביצוע הזכויות או ההגבלות שהוטלו באותו החוק על הבאת העתקות של יצירות שנעשו במדינה נכריה, הן שונות מן התרופות וההגבלות שעל פי חוק זה.

26. (1) הרשות המחוקקת של כל מושבה בעלת שלטון עצמי יכולה בכל עת לבטל את חוקי הקופירייט, כלם או מקצתם, שנתאשרו בפרלמנט (לרבות חוק זה), עד למדה שאותם החוקים נוהגים באותה מושבה: בתנאי ששום ביטול כזה לא יפגע לרעה בשום זכויות חוקיות הקיימות בתאריך הביטול וכי משיבוטל חוק זה או כל חלק הימנו על ידי הרשות המחוקקת של מושבה בעלת שלטון עצמי, תחדל אותה מושבה להיות מושבה שחל עליה חוק זה.

סמכויות-חוקה של
מושבות בעלות
שלטון עצמי

(2) כל מושבה בעלת שלטון עצמי שאין חוק זה חל עליה, הרי החוקים המבוטלים עפ"י חוק זה, יוסיפו לנהוג בה במדה שהם חלים עליה עד שיבוטלו ע"י הרשות המחוקקת של אותה מושבה.

(3) אם הוברר להוד מלכותו במועצה שהחוק של מושבה בעלת שלטון עצמי שחוק זה אינו חל עליה, מקנה הגנה מספקת בגבולות אותה מושבה ליצירות (בין שנתפרסמו ובין שלא נתפרסמו) שמתבריהן היו בשעת חיבורן נתינים בריטיים הגרים שלא באותה מושבה, יכול הוד מלכותו במועצה, לצורך מתן הגנת גומלין, להורות שחוק זה, פרט לאותם החלקים שלו שיפורטו בדבר המלך ובהתחשב עם אותם התנאים שייקבעו בו, יהא חל, בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, על יצירות שמתבריהן היו בשעת חיבורן גרים בגבולות המושבה הנזכרת ראשונה, ועל יצירות שנתפרסמו לראשונה באותה מושבה; אך פרט למה שנקבע באותו דבר-מלך, יצירות שמתבריהן היו גרים במושבה שאין חוק זה חל עליה, בין שהם נתינים בריטיים ובין שאינם נתינים בריטיים, לא תהיינה זכאיות לשום הגנה עפ"י חוק זה אלא לאותה הגנה הניתנת בחוק זה ליצירות שנתפרסמו לראשונה בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה:

בתנאי ששום דבר מלך כזה לא יקנה כל זכויות בגבולות מושבה בעלת שלטון עצמי, אלא שמושלה של מושבה בעלת שלטון עצמי שחל עליה חוק זה

1911

יכול לתת צו במועצה המקנה בגבולות אותה מושבה אותן הזכויות שמותר להוד מלכותו במועצה, עפ"י ההוראות הקודמות של סעיף קטן זה, להקנות בגבולות מושבות אחרות של הוד מלכותו.

לצורך סעיף קטן זה יהא הביטוי „מושבה שחל עליה חוק זה” כולל כושבה שלצורך חוק זה דינה כאילו היתה מושבה שחל עליה חוק זה.

27. הרשות המחוקקת של כל מושבה בריטית שחל עליה חוק זה תוכל לשנות כל הוראה מהוראות חוק זה בהטלתו על המושבה או להוסיף על אותן הוראות, ואולם במדה שאותם שנויים הוספות נוגעים לפרוצידורה ולתרופות, לא יהיו חלים אלא על יצירות שמחבריהן היו בשעת חיבורן גרים באותה מושבה ועל יצירות שנתפרסמו לראשונה באותה מושבה.

סמכות המוסדות המחוקקים בארצות בריטיות לחוק תחוקה: נוספת לחוק זה

28. יכול הוד מלכותו, בדבר מלך במועצה, להטיל חוק זה על כל ארץ הנתונה לחסותו ועל קפריסין, ומשיצא דבר-מלך כזה יהא חוק זה, בהתחשב עם הוראות דבר המלך, בר-תוקף כאילו היו הארצות שחל עליהן חוק זה וכאילו היתה קפריסין חלק ממושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה.

הטלת החוק על ארצות חסות

חלק ב. — קופירייט בינלאומי

29. (1) יכול הוד מלכותו, בדבר מלך במועצה, להורות שחוק זה (פרט לאותם החלקים שלו שיפורטו בדבר המלך) יחול —

הסמכות להרחיב את החוק לגבי יצירות נכריות

(א) על יצירות שנתפרסמו לראשונה במדינה נכריה שדבר המלך מוסב עליה, כאילו נתפרסמו לראשונה בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה;

(ב) על יצירות ספרותיות, דרמטיות, מוזיקליות ואמנותיות או על כל סוג מיצירות אלה, שמחבריהן היו בשעת חבורן נתיניה או אזרחיה של מדינה נכריה שדבר המלך מוסב עליה כאילו היו מחבריהן נתינים בריטיים;

(ג) אשר למקום-מגורים במדינה נכריה שדבר המלך דן בה, יחול עליה חוק זה כאילו היה זה מקום-מגורים במושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה;

ומשניתן דבר מלך כזה יחול חוק זה בהתאם לכך, בהתחשב עם הוראות חלק זה של חוק זה ועם הוראות דבר המלך:

1911

בתנאי —

(i) שבטרם יוצא דבר מלך במועצה עפ"י סעיף זה לגבי מדינה נכריה

(פרט למדינה שהוד מלכותו עשה אתה אמנה בענין קופירייט)

צריך להניח את דעת הוד מלכותו שאותה מדינה נכריה קבעה, או התחייבה לקבוע, אותן הוראות שימצא הוד מלכותו לנכון לדרוש לשם הגנת יצירות הזכאיות לקופירייט עפ"י הוראות חלק א' של חוק זה;

(ii) שדבר המלך במועצה יכול לקבוע הוראה שתקופת הקופירייט בגבולות

אותן המושבות של הוד מלכותו הנזכרות לעיל לא תהא יתרה על זו שנקבעה בתוך המדינה שדבר המלך מוסב עליה;

(iii) שהנראות חוק זה בנידון מסירת העתקות של ספרים לא תחולנה

על יצירות שנתפרסמו לראשונה באותה מדינה, אלא במדה שנקבעה בדבר המלך;

(iv) שדבר המלך במועצה יכול לקבוע שההנאה מן הזכויות הנתונות בחוק

זה תהא תלויה במלוי אותם התנאים והפעולות הפורמליות שייקבעו בדבר המלך;

(v) שבבואו להטיל הוראת חוק זה בענין בעלות על הקופירייט, יכול דבר

המלך במועצה לקבוע אותם השנויים שיהא צורך בהם בשים לב אל החוק של אותה מדינה;

(vi) שבבואו להטיל הוראות חוק זה בענין יצירות קיימות, יכול דבר המלך

במועצה לקבוע אותם השנויים שיראו צורך בהם, ויכול הוא לקבוע הוראה ששום דבר האמור באותן הוראות כפי שהוטלו בזה, לא יפורש כאילו הוא בא להחיות כל זכות למנוע בעד הצגתו או הבאתו של כל תרגום של יצירה שפסקה זכות לגבה בתוקף סעיף חמשה מחוק הקופירייט הבינלאומי, 1896.

(2) דבר מלך במועצה עפ"י סעיף זה אפשר לו שיחול על כל

המדינות השונות המפורשות או מתוארות בו.

30. (1) דבר מלך במועצה עפ"י חלק זה של חוק זה יחול על כל מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, פרט למושבות בעלות שלטון עצמי ולכל מושבה אחרת שתפורט בדבר המלך ושלפי ראות עיני הוד מלכותו אין להטיל עליה את דבר המלך.

1911

הטלת חלק ב' על
ארצות בריטיות

(2) יכול מושלה של מושבה בעלת שלטון עצמי שחל עליה חוק זה להוציא במועצה אותם הצוויים ביחס למושבה ההיא כמו דברי המלך שמותר לו להוד מלכותו במועצה להוציא ביחס למושבות הוד מלכותו שאינן בעלות שלטון עצמי, והוראות חלק זה של חוק זה תחולנה בהתאם לכך, בשגויים הנחוצים.

(3) מקום שרואה הוד מלכותו כי מן הראוי להוציא מכלל הוראותיו של כל דבר מלך איזו מושבה ממושבותיו שאיננה בעלת שלטון עצמי, יהא מותר להוד מלכותו להכריז באותו דבר מלך במועצה או בכל דבר מלך במועצה אחר שאותו דבר מלך וחלק זה של חוק זה לא יחולו על אותה מושבה ומשהוכרו כך לא יחולו אלה על אותה מושבה, אלא באותה מדה שיהא צורך בה לשם מניעת כל פגיעה לרעה בזכויות שנרכשו קודם לתאריך דבר-מלך כזה.

חלק ג. — הוראות נוספות

31. לא יהא שום אדם זכאי לקופירייט או לכל זכות כיוצא בוו בכל יצירה ספרותית, דרמטית, מוזיקלית או אמנותית, בין שנתפרסמו ובין שלא נתפרסמו, אלא על פי הוראות החוק הזה או עפ"י כל חוק-שבכתב אחר שיהא נהוג באותה שעה, אך שום דבר האמור בסעיף זה לא יפורש כאילו הוא בא לגרוע מכל זכות או סמכות הבאות למנוע בעד מעילה בנאמנות או באימוץ.

32. (1) יכול הוד מלכותו במועצה להוציא דברי מלך המשנים או מבטלים כל דבר מלך במועצה שהוצא עפ"י חוק זה, אך כל דבר מלך שהוצא עפ"י סעיף זה לא יפגע בשום זכויות או טובות הנאה שנרכשו או שצמחו בתאריך שבו קבל דבר המלך תוקף, ודבר המלך יקבע הוראה להגנת הזכויות וטובות ההנאה האלה.

הוראות לענין דברי
מלך במועצה

(2) כל דבר-מלך במועצה שיצא עפ"י חוק זה יפורסם בעתון הרשמי של לונדון ויושם בפני כתי הפרלמנט מיד לאחר צאתו, ויהא לו תוקף כאילו הוחק בחוק זה.

33. שום דבר האמור בחוק זה לא ישלול אף מאחד מן האוניברסטאות קופירייט של אוניברסיטה והקוליג'ים הנזכרים בחוק הקופירייט, 1775, שום קופירייט שכבר יש בידם עפ"י יוצא מכלל חוק זה

ט"ו למלכות
באורג השלישי, פ' 58

זה ולא על פי החוק ההוא.

34. יש להוסיף ולזקוף על קופת ההכנסות של הממלכה המאוחדת ולשלם מתוך אותה קופה את הפיצויים השנתיים שסמוך לתחילת תקפו של חוק זה נהגו לשלם לספרייה, בהתאם לכל חוק, מחמת איבוד זכותה לקבל העתקות חנם של ספרים:

בתנאי ששום פיצוי לא ישולם לספרייה בשום שנה אלא אם כן הניחו את דעת בית האוצר שהפיצוי שניתן בשנה הקודמת שמש לקניית ספרים לצורך הספרייה ולשמירתם בה.

35. (1) בחוק זה יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר, —

„יצירה ספרותית“ כוללת מפות, תרשימים, תכניות, טבלאות וליקוטים;

„יצירה דרמטית“ כוללת כל חבור לדקלום, יצירה או שעשוע של מחול בהצגה אלמת, שהסידור התיאטרוני או צורת המשחק שלו קבועים בכתב או בדרך אחרת, וכל יצירה ראינועית שסידורה או צורת המשחק שלה או שילוב המאורעות שבה משוים ליצירה אופי מקורי;

„יצירה אמנותית“ כוללת עבודות ציור, שרטוט, פיסול ומלאכת אמנות ומעשי-אמן ארדיכליים ופיתוחים וצילומים;

„יצירת פיסול“ כוללת יציקות ומודלים;

„מעשה-אמן ארדיכלי“ פירושו כל בנין או מבנה שיש לו אופי או שרטוט אמנותי, ביחס לאותו אופי או שרטוט, או כל מודל לבנין או למבנה כאלה, בתנאי שההגנה הניתנת עפ"י חוק זה תצימצם לאופי או לשרטוט האמנותיים, ולא תחול על פרוצסים או שיטות של בניה;

„פיתוחים“ כוללים כתובות קעקע, פיתוחי-אבן, חיתוכי-עץ, חיקוקים ושאר יצירות כיוצא בזה, פרט לצילומים;

1911

„צילום“ כולל צילומי ליתוגרף וכל יצירה הנעשית ע"י פרוצס הדומה
לצילום;

„ראינוע“ כולל כל יצירה הנעשית ע"י פרוצס הדומה לצילומי-ראינוע;

„יצירה קבוצית“ פירושה —

(א) אנציקלופדיה, מלון, ספר-שנה או יצירה כדומה לכך;

(ב) עתון, קובץ, מגזין, או מאסף עתי כיוצא בזה; וכן

(ג) כל יצירה הכתובה חלקים חלקים ע"י מחברים שונים, או שנאספו
ונכללו בה יצירות או חלקי-יצירות של מחברים שונים;

„העתקה מפירה“, כשהמדובר הוא בהעתקה של יצירה שקיים בה קופירייט,
פירושה כל העתקה, לרבות כל חיקוי מתעה, שנעשו או שהובאו
מח"ל בניגוד להוראות חוק זה;

„הצגה“ פירושה כל הצגה של יצירה על דרך השמעה וכל הצגת מחזה
דרמטי של יצירה על דרך ראייה, לרבות הצגה כזאת באמצעות
מכשיר מיכני;

„מסירת הרצאה“ כוללת מסירת הרצאה באמצעות מכשיר מיכני;

„קלישאה“ כוללת כל סטריאוטיפה או כל לוח אחר, אבן, תבנית, אימום,
אם-דפוס, מעביר או נגטיבה המשמשים או מכוונים לשמש לטביעתן
או לעשייתן של העתקות מכל יצירה, וכל אם-דפוס או מכשיר אחר
שעושים בהם או מתכוונים לעשות בהם תקליטים, לוחות מנוקבים
או מכשירים אחרים להצגת יצירה על דרך השמעה;

„הרצאה“ כוללת נאום, משא וטקס;

„מושבה בעלת שלטון עצמי“ פירושה הדומיניון של קנדה, הקומונוולט של
אוסטרליה, הדומיניון של ניו זילנד, הדומיניון של אפריקה הדרומית
והדומיניון של גינפאונדלנד.

(2) לצרכי חוק זה (פרט לאותם צרכי הפקודה הנוגעים להפרות

בקופירייט) לא יהא דינה של יצירה כאילו נתפרסמה או הוצגה בצבור ולא יהא

1911

דינה של הרצאה כאילו הושמעה בצבור, אם הפרסום, ההצגה בצבור או ההשמעה בצבור נעשו בלא הסכמת המחבר או בלא הסכמת מקיימי צואתו, מנהלי עזבונו או יורשיו, במפורש או מתוך שתיקה.

(3) לצרכי חוק זה, היא דינה של יצירה כאילו נתפרסמה בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, למרות שנתפרסמה בעת ובעונה אחת במקום אחר, אלא אם כן הפרסום באותן מושבות הוד מלכותו הוא למראית עין בלבד ואינו מכוון לספק את הדרישות המתאימות של הצבור, ויצירה היא דינה כאילו נתפרסמה בעת ובעונה אחת בשני מקומות אם הזמן שבין פרסומה במקום אחד לבין פרסומה במקום אחר אינו יתר על ארבעה עשר יום, או כל תקופה ארוכה מזו כפי שתקבע באותה שעה בדבר מלך במועצה.

(4) בענין יצירה שלא נתפרסמה, הרי אם היה חיבור היצירה נמשך זמן רב מאד, היא דינם של תנאי החוק המקנים קופירייט כאילו מילאו אחריהם אם במשך חלק ניכר של אותו הזמן היה מחבר היצירה נתין בריטי או גר בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה.

(5) לצרכי הוראות חוק זה בענין מקום-מגורים, היא דינו על מתבר כאילו הוא גר בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה אם הוא יושב ישיבת קבע בגבולות אותן המושבות.

36. בהתחשב עם הוראות חוק זה, מבוטלים בזה כל החוקים הנזכרים בתוספת השניה של חוק זה, כדי השיעור המפורט בטור השלישי של אותה תוספת:

בתנאי שביטול זה לא יהא לו תוקף בשום מושבה ממושבות הוד מלכותו עד אם יקבל חוק זה תוקף באותה מושבה.

37. (1) חוק זה יקרא חוק הקופירייט, 1911.

(2) חוק זה יקבל תוקף —

(א) בממלכה המאוחדת, ביום ראשון ביולי, אלף תשע מאות ושתיים עשרה או בתאריך מוקדם יותר כפי שייקבע בדבר מלך במועצה;

(ב) במושבה בעלת שלטון עצמי שחל עליה חוק זה, באותו התאריך שייקבע ע"י הרשות המחוקקת של אותה מושבה.

ביטול

השם הקצר והתחלת
תקפו של חוק זה

1911

(ג) באי התעלה, באותו תאריך שייקבע ע"י כל מדינה ממדינות האיים הללו;

(ד) בכל מ: זכה בריטית אחרת שחל עליה חוק זה, בתאריך שבו יוקרו החוק באותה מושבה ע"י המושל.

ה ת ו ס פ ו ת

תוספת ראשונה

סעיף 24

זכויות קיימות.

תליפת הזכות.

הזכות הקיימת.

(א) בענין יצירות שאינן דרמטיות ומוסיקליות.

קופירייט קופירייט כמוגדר בחוק זה *

(ב) בענין יצירות דרמטיות ומוזיקליות.

קופירייט כמוגדר בחוק זה * גם קופירייט וגם זכות הצגה

קופירייט אך לא זכות הצגה קופירייט כמוגדר בחוק זה; פרט לזכות היחידה להציג בצבור את היצירה או כל חלק ניכר הימנה.

זכות הצגה אך לא קופירייט הזכות היחידה להציג את היצירה בצבור אך לא שום זכות מן הזכויות האחרות הכלולות בקופירייט כמוגדר בחוק זה.

לצרכי תוספת זו יהיו לבטויים 'הכאים', מקום שהם משמשים בטור הראשון שלה, הפירושים דלקמן: —

"קופירייט", בענין יצירה שעפ"י החוק הנוהג מיד לפני תאריך חוק זה לא נתפרסמה לפני אותו תאריך ושהקופירייט בה עפ"י החוק שבכתב (Statutory Law) תלוי בפרסומה, כולל את הזכות עפ"י החוק המקובל (Common Law) (אם יש בזה) למנוע את פרסומה של היצירה או את ההתעסקות בה בדרך אחרת; "זכות הצגה", בענין יצירה שלא הוצגה בצבור לפני תאריך חוק זה, כוללת את הזכות לפי החוק המקובל (אם יש בזה) למנוע את הצגת היצירה בצבור.

* בענין מסה, מאמר או קטע שנתפרסמו לראשונה בקובץ, מניזין או בכל מאסף עתי אחר כיו"ב והמהווים חלק מהם, תהא הזכות תלויה בזכות לפרסם את המסה, המאמר או הקטע בצורה נבדלת שהמחבר זכאי בה בתאריך חוק זה או שאלמלא אושר חוק זה היה זכאי בה עפ"י סעיף שמונה עשר מחוק הקופירייט, 1842.

תוספת שניה

1911

סעיף 36

שנה ופרק.	השם הקצר.	שעור הביטול.
ח' לנאורג השני, פ' 13.	חוק הקופירייט לפיתוחים, 1734.	כל החוק.
ז' לנאורג השלישי, פ' 38.	חוק הקופירייט לפיתוחים, 1767.	כל החוק.
ט"ו לנ'אורג' השלישי, פ' 53.	חוק הקופירייט, 1775.	כל החוק.
י"ז לנאורג השלישי, פ' 53.	חוק הקופירייט להטבעות, 1777.	כל החוק.
נ"ד לנאורג השלישי, פ' 56.	חוק הקופירייט לפיסול, 1814.	כל החוק.
ג' וד לוייליאם הרביעי, פ' 15.	חוק הקופירייט ליצירות דרמטיות, 1833.	כל החוק.
ה' וז לוייליאם הרביעי, פ' 65.	חוק הקופירייט להרצאות, 1835.	כל החוק.
ו' וז לוייליאם הרביעי, פ' 59.	חוק הקופירייט להטבעות ולפיתוחים (אירלנד), 1836.	כל החוק.
ז' וז לוייליאם הרביעי, פ' 110.	חוק הקופירייט, 1836.	כל החוק.
ה' וז לויקטוריה, פ' 45.	חוק הקופירייט, 1842.	כל החוק.
ז' וז לויקטוריה, פ' 12.	חוק הקופירייט הבינלאומי, 1844.	כל החוק.
י' וז לויקטוריה, פ' 95.	חוק הקופירייט במושבות, 1847.	כל החוק.
ט"ז וז לויקטוריה, פ' 12.	חוק הקופירייט הבינלאומי, 1852.	כל החוק.
כ"ה וז לויקטוריה, פ' 68.	חוק הקופירייט לאמנויות היפות, 1862.	סעיפים אחד עד ששה. בסעיף שמונה המלים "and pursuant to any Act for the protection of copyright engravings" והמלים "and in any such Act as aforesaid"
ל"ז וז לויקטוריה, פ' 12.	חוק הקופירייט הבינלאומי, 1875.	כל החוק.
ל"ט וז לויקטוריה, פ' 36.	חוק האיחוד של המכס, 1876.	סעיף ארבעים ושנים, מן המלים: "Books wherein" עד המלים: "such copyright will expire"
מ"ה וז לויקטוריה, פ' 40.	חוק הקופירייט (חיבורים סוויקליים), 1882.	סעיפים ארבעים וארבעה, ארבעים וחמשה ומאה חמשים ושנים.
		כל החוק.

שנה ופרק.	השם הקצר.	שיעור הביטול.
מ"ט ו"ג לויקטוריה, פ' 33.	חוק הקופירייט הבינלאומי, 1886.	כל החוק.
נ"א ו"ב לויקטוריה פ' 17.	חוק הקופירייט (חיבורים מוזיקליים), 1888.	כל החוק.
נ"ב ו"ג לויקטוריה, פ' 42.	חוק ההכנסות, 1889.	סעיף אחר, החל מן המלים "Books first published"
		עד המלים: "as provided in that section"
ו' לארוארד השביעי, פ' 36.	חוק הקופירייט ביצירות מוזיקליות, 1906.	בסעיף שלשה, המלים "and which has been registered in accordance with the provisions of the Copyright Act, 1842, or of the International Copyright Act, 1844, which registration may be effected notwith- standing anything in the International Copy- right Act, 1886."

דבר מלך על חוק הקופירייט, 1911 (הטלתו על פלשתינה (א"י), 1924.

בחצר המלך בארמון בקינגהם, ביום 21 במרץ, 1924.

במעמד

הוד מלכותו המלך.

מוזכר הממלכה מר הנדרסון.

הקנצלר של דוכסות לנקסטר.

הלורד הנשיא.

הלורד אשר על הבית.

הואיל ובחוק הקופירייט, 1911 * נקבע בין שאר דברים שהוד מלכותו יכול
דבר מלך במועצה להטיל את החוק הזה על כל ארץ הנתונה לחסותו, וכי משיצא
דבר מלך כזה יהא לחוק הזה תוקף, בהתחשב עם הוראות דבר המלך, כאילו היו
הארצות שהוטל עליהן החוק הזה חלק ממושבות הוד מלכותו שחל עליהן
חוק זה:

* שנה א' ו"ב לנאורג החמישי, פ' 46.